

Diari d'un boig

Lu Xun

I

Aquesta nit la claror de la lluna és extraordinària.

No m'hi havia fixat durant més de trenta anys. Avui, en contemplar-la, ho he vist tot clar. Finalment m'he adonat que he estat vivint en l'obscuritat durant més de trenta anys. Ara, però, he d'anar amb peus de plom. Altrament, ¿com s'expliquen aquelles mirades del gos de calcs Zhao?

No em falten motius per estar espantat.

IX

Volien menjar éssers humans, però, alhora, tenen por de no ser ells els qui acabin en panxa aliena. Es lluquen els uns als altres amb les mirades plenes de suspicàcia...

Que agradable que seria la vida per a aquesta gent si es poguessin alliberar d'aquestes obsessions. Anirien a treballar, passejarien, menjarien i dormirien tranquils. Ara viuen en una situació crítica, a només una passa de la desgràcia. Pares i fills, marits i mullers, germans, amics, professors i alumnes, enemics que se la porten votada i fins i tot els forasters, tots estan embarcats en aquesta conspiració: s'encoratgen tots plegats, s'animen els uns als altres. No fos cas que la mort els travessés el tràgic llindar.

Lu Xun. *Diari d'un boig i altres relats*. Edició i traducció de Carles Prado. Barcelona: Edicions de 1984, 2007.

Traduït per Carles Prado-Fonts